

Рушак І. Я., асистент,
Саруханян Д. С., Моренець О. І., студентки,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ З УРАХУВАННЯМ СПІВПРАЦІ З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ

На сьогодні аграрний сектор є одним із бюджетоформуючих та найбільш перспективних у зовнішній торгівлі, тому його розвиток потребує чітко визначених векторів на перспективу.

Підписання Угоди про асоціацію між Україною та країнами ЄС (далі – Угода), а також створення в рамках цієї Угоди Зони вільної торгівлі (ЗВТ) з ЄС є важливими чинниками розвитку аграрної галузі, оскільки для України відкриваються перспективи поступового освоєння ринку країн ЄС вітчизняними компаніями, підвищення рівня якості, безпечності, екологічних характеристик української продукції АПК, покращення стану продовольчої безпеки держави. Тому для України постає завдання вироблення механізмів державної політики щодо підвищення ефективності використання наявного потенціалу аграрного сектору економіки, його адаптації до нових умов [4].

Процес впровадження європейських та міжнародних стандартів безпеки та якості продуктів харчування (НАССР, ISO, EN, Кодексу Аліментаріус) у сфері агропромислового виробництва в Україні відбувається вкрай повільно. Невідповідність української продукції європейським стандартам є суттєвою загрозою розвитку вітчизняного агропродовольчого сектору, оскільки стримує постачання продукції на ринки країн ЄС на період запровадження всіх необхідних технічних регламентів і отримання сертифікатів відповідності, призводить до зниження дохідності вітчизняних малих і середніх сільгосппідприємств, а також до послаблення конкурентних позицій на внутрішньому ринку окремих видів української продукції порівняно з європейською, яка вже відповідним чином сертифікована.

Для розробки в Україні ефективної політики розвитку села важливо враховувати досвід реформ Спільної аграрної політики (САП) ЄС, наслідком якої стало домінування розвитку сільських територій над іншими її завданнями. Це становить основу для формування західноєвропейської моделі сільського розвитку, головними орієнтирами для якої є якісне життєве середовище, продовольча безпека та екологічний добробут [2; 5].

Створення умов для сталого розвитку сільських територій, згідно спільної аграрної політики ЄС, передбачає підвищення конкурентоспроможності економіки аграрної галузі, підтримання екологічної рівноваги, поліпшення якості життя на селі на основі

посилення життєздатності, самодостатності, активності сільських громад з максимально ефективним використанням місцевих ресурсів та приватної ініціативи. Завдяки САП, громадяни Європи вживають якісні, безпечні продукти харчування.

Відкриваючи кордони та зменшуючи підтримку власних виробників сільськогосподарської продукції, ЄС зміщує пріоритети своєї політики в інші сфери, в першу чергу в сферу регіонального розвитку, екології та безпеки продуктів. Через це виробники сільськогосподарської продукції, які розглядають ринок ЄС як свій потенційний ринок повинні забезпечити відповідність своєї продукції цим стандартам.

Таким чином, у перспективі для України все більшої актуальності набуває вирішення проблем відповідності стандартів безпеки та якості продуктів харчування вимогам СОТ та їх гармонізація із законами, нормативами й стандартами ЄС, що відкриватиме Україні доступ до ринків і забезпечить значні прямі іноземні інвестиції [3].

Пріоритетним завданням сьогодення для Українського аграрного сектору є об'єднання зусиль місцевих громад та сільськогосподарських виробників, що в результаті забезпечить підвищення конкурентоздатності сільського господарства і сприяє розвитку сільських територій на основі принципів сталого розвитку та відповідно до стандартів ЄС і міжнародних стандартів.

Серед стратегічних пріоритетів реформ в аграрній сфері України виділено:

- створення стабільної правової системи, що відповідає міжнародним і європейським стандартам, зокрема шляхом виконання угоди про асоціацію між Україною та ЄС;
- сільський розвиток - відродження українського села;
- сприяння розвитку аграрної освіти, науки та сфери дорадчих послуг;
- захист довкілля та управління природними ресурсами, зокрема лісовим та рибним господарством [2].

На наш погляд, модернізація системи управління розвитком сільських територій України повинна орієнтуватися передусім на нову концепцію їх подальшого розвитку - багатофункціонального за формою та екологічно збалансованого за змістом. Важливим орієнтиром при цьому є Спільна аграрна політика ЄС, яка в останні роки все більше орієнтується на досягнення балансу між двома її магістральними векторами: ринковою політикою та сприянням розвитку сільських територій.

Отже, основними спрямуваннями розвитку аграрної галузі є – захист економічних інтересів українських товаровиробників і експортерів, а також забезпечення збалансованої тарифної політики, та екологоорієнтоване сільськогосподарське виробництво, що є підґрунтям створення сприятливих умов для розвитку торговельно-економічного співробітництва України. Запровадження режиму вільної торгівлі з

перспективним торговельно-економічним партнерством дозволяє Україні підвищити увага до захисту навколишнього середовища, безпеки харчових продуктів та умов утримання тварин, також САП сприяє реформуванню аграрної галузі з метою врахування проблем навколишнього середовища та безпеки харчових продуктів у роботі фермерів.

Література

1. Про схвалення Стратегії розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 17.10.2013 р. № 806-р // Урядовий кур'єр. – 2013. – № 215.

2. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/984_011/page

3. Спільна аграрна політика Європейського Союзу: можливості та виклики для України /аналітична доповідь. – К.: Національний інститут стратегічних досліджень, 2011.

4. Оцінка перспектив та можливостей для агропромислового комплексу України внаслідок підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом / аналітична записка. – К.: Національний інститут стратегічних досліджень, 2013.

5. Казьмір П. Г. Концептуальні засади модернізації системи управління розвитком сільських територій / П. Г. Казьмір, М. Г. Ступень, Л. П. Казьмір // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України [зб. наук, пр.] / Ін-т регіон, досліджень НАН України. – 2011. – Вип. 6 (92). Сучасні проблеми розвитку сільських територій. – С. 81-90.

УДК 339.92:338.47

Старко О. Л., к.ю.н., доцент,
Східноєвропейський національний університет
імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна
Рудавський П. А., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АСОЦІАЦІЯ ЄС У СФЕРІ ТРАНСПОРТНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

В умовах проведення в Україні соціальних та економічних перетворень, розвитку суспільства дуже важливим постає питання правового регулювання транспортних перевезень. На сьогоднішній день характерні проблеми транспортної галузі для України пов'язані із недосконалим законодавством та його нечітким виконанням, узгодженням норм Цивільного, Господарського кодексів та норм транспортного законодавства. Питанню правового регулювання транспортних перевезень приділена увага широкого кола вчених, зокрема таких, як: І. О. Безлюдько,